
Lubomír Holeček

Lubomír Holeček (* 9. 2. 1946, Kolín † květen 1976, Praha)

Jeden z nejvýraznějších politicky angažovaných studentů druhé poloviny šedesátých let. S jeho osobností vstupuje do českého prostředí typ studentského vůdce, řečníka a aktivisty, jakého znali Francouzi v levicovější a radikálnější podobě Daniela Cohn-Bendita či Němci v Rudi Dutschkem.

Lubomír Holeček studoval od roku 1964 na Fakultě strojního inženýrství ČVUT v Praze. Stal se zde redaktorem časopisu Buchar, angažoval se v Československém svazu mládeže na celostátní úrovni. Stal se předsedou komise, která usilovala o odstřížení ČSM od vlivu komunistické strany. Již po třech letech byl ovšem ze studentské politiky „odstraněn“, musel nastoupit k základní vojenské službě a posléze byl ze školy vyloučen.

Na vysokou školu se vrátil v roce 1968, nyní ovšem na obory sociologie a politická ekonomie na Filozofickou fakultu UK. Znovu stál v popředí studentského hnutí. Jako řečník vystupoval na velkých shromážděních. Odvážně promluvil na mítinku na holešovickém výstavišti 20. března. Před 15 tisíci lidmi a v přímém rozhlasovém přenosu odmítl vedoucí úlohu KSČ.

Po okupaci se v listopadu 1968 podílel na organizování studentské stávky. Byl členem Akčního výboru pražských studentů, který chystal akce k výročí 17. listopadu. Studenti chtěli uspořádat manifestační průvod Prahou, což jim ale město zakázalo s odůvodněním, že by pochodu mohly zneužít „provokační živly“.

Studenti se proto rozhodli pro okupační stávku na fakultách, jež však skončila neúspěchem – získali sice širokou veřejnou podporu, ale prosazení byť jediného ze svých požadavků nedosáhli. Na Luboše Holečka se v lednu 1969 obrátil Jan Palach, který mu na veřejném shromáždění na fi lozofické fakultě poslal vzkaz s návrhem na obsazení Československého rozhlasu a vysílání výzvy ke generální stávce. Podruhé kontaktoval Holečka, když po svém činu ležel v nemocnici a chtěl nejnámějšího studentského předáka informovat o svých motivacích. Nástup normalizace znamenal pro Luboše Holečka druhé vyloučení ze školy. Zemřel v květnu 1976 poté, co jej srazilo auto na tramvajovém ostrůvku.